Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA 2008/118/CE A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE

(JO L 9, 14.1.2009, p. 12)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Directiva 2010/12/UE a Consiliului din 16 februarie 2010	L 50	1	27.2.2010

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Tratatul de aderare a Croației (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

DIRECTIVA 2008/118/CE A CONSILIULUI

din 16 decembrie 2008

privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

întrucât:

(1) Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ([3]) a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Deoarece urmează să se opereze noi modificări, din rațiuni de claritate, directiva respectivă ar trebui să fie înlocuită.

(2) Condițiile privind perceperea accizelor pentru produsele reglementate de Directiva 92/12/CEE, denumite în continuare „produse accizabile”, trebuie să rămână armonizate, pentru a se garanta buna funcționare a pieței interne.

(3) Ar trebui să se precizeze căror produse accizabile li se aplică această directivă și să se facă trimitere în acest scop la Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigarete ([4]), la Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete ([5]), la Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ([6]), la Directiva 92/84/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea ratelor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ([7]), la Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat ([8]) și la Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității ([9]).

([1]) Avizul din 18 noiembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([2]) Avizul din 22 octombrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([3]) JO L 76, 23.3.1992, p. 1.
([4]) JO L 316, 31.10.1992, p. 8.
([5]) JO L 316, 31.10.1992, p. 10.
([6]) JO L 316, 31.10.1992, p. 21.
([7]) JO L 316, 31.10.1992, p. 29.
([8]) JO L 291, 6.12.1995, p. 40.
([9]) JO L 283, 31.10.2003, p. 51.

▼B

(4) Produsele accizabile pot face obiectul altor impozite indirecte pentru scopuri specifice. Cu toate acestea, în astfel de cazuri, pentru a nu se periclita efectul util al normelor comunitare privind impozitele indirecte, statele membre ar trebui să respecte anumite elemente esențiale ale normelor în cauză.

(5) Pentru a se garanta libera circulație, impozitarea produselor, altele decât produsele accizabile, nu ar trebui să conducă la formalități legate de trecerea frontierei.

(6) Este necesar să se asigure aplicarea unor formalități la deplasarea unor produse accizabile dinspre teritorii care sunt definite ca făcând parte din teritoriul vamal al Comunității, dar sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive, către teritorii care sunt definite în același mod, dar sunt incluse în domeniul de aplicare a prezentei directive.

(7) Dat fiind faptul că regimurile suspensive în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar [1] prevăd măsuri de monitorizare corespunzătoare atâta timp cât produsele accizabile fac obiectul dispozițiilor regulamentului în cauză, nu este necesară aplicarea separată a unui sistem de monitorizare a accizelor în cazul în care produsele accizabile fac obiectul unei proceduri vamale suspensive sau al unui regim vamal suspensiv în Comunitate.

(8) Dat fiind faptul că, pentru buna funcționare a pieței interne, rămâne necesar ca atât conceptul, cât și condițiile de exigibilitate a accizelor să fie aceleași în toate statele membre, este necesar să se clarifice la nivel comunitar în ce moment sunt eliberate pentru consum produsele accizabile și cui îi revine obligația de a plăti acciza.

(9) Dat fiind faptul că acciza este o taxă de consum aplicabilă anumitor produse, nu ar trebui să fie percepută pentru produsele accizabile care, în anumite condiții, au fost distruse sau pierdute în mod iremediabil.

(10) Modalitățile de percepere și restituire a taxelor au un impact asupra bunei funcționări a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe criterii nediscriminatorii.

(11) În cazul apariției unei nereguli, accizele ar trebui să fie datorate în statul membru pe teritoriul căruia a fost comisă neregula care a dus la eliberarea pentru consum sau, în cazul în care nu este posibil să se determine pe teritoriul cărui stat membru a fost comisă neregula, plata accizei ar trebui să aibă loc în statul membru în care a fost identificată. În cazul în care produse accizabile nu ajung la destinație fără să fi fost constatate nereguli, ar trebui să se considere că neregula a fost comisă în statul membru de expediție a produselor.

[1] JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

▼B

(12) Pe lângă cazurile de restituire prevăzute în prezenta directivă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în cazul în care obiectivul prezentei directive permite acest lucru, să restituie accizele plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(13) Este necesar ca normele și condițiile privind livrările care sunt scutite de la plata accizelor să rămână armonizate. Pentru livrările scutite de la plata accizelor către organizații care sunt situate în alte state membre, ar trebui să se utilizeze un certificat de scutire.

(14) Ar trebui să se stabilească în mod clar situațiile în care sunt permise vânzările de produse fără taxe călătorilor care părăsesc teritoriul Comunității, pentru a se evita frauda și abuzul. Dat fiind faptul că persoanele care călătoresc pe căi terestre se pot deplasa mai frecvent și mai liber comparativ cu persoanele care călătoresc pe cale maritimă sau aeriană, riscul de nerespectare de către călător a importurilor autorizate în regim de scutire de taxe și, în consecință, sarcina de control a autorităților sporesc semnificativ în cazul călătoriilor pe căi terestre. Prin urmare, ar trebui să nu se permită vânzări scutite de accize la frontierele terestre, astfel cum se procedează deja în majoritatea statelor membre. Cu toate acestea, ar trebui prevăzută o perioadă de tranziție în cursul căreia statele membre să fie autorizate să continue să scutească de la plata accizelor produsele furnizate de magazinele duty-free existente, situate la granița lor terestră cu o țară terță.

(15) Dat fiind faptul că trebuie să se realizeze controale la unitățile de producție și de depozitare pentru a se asigura perceperea datoriilor fiscale, în scopul facilitării acestor controale este necesar să se mențină un sistem de antrepozite, supuse autorizării de către autoritățile competente.

(16) Este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe care trebuie îndeplinite de antrepozitarii autorizați, precum și de comercianții care nu au statut de antrepozitar autorizat.

(17) Ar trebui ca, înainte de eliberarea pentru consum a produselor accizabile, acestea să se poată deplasa în cadrul Comunității în regim suspensiv de accize, de la un antrepozit fiscal către diverse destinații, în special către un alt antrepozit fiscal, dar, de asemenea, și către locații echivalente, în sensul prezentei directive.

(18) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize ar trebui, de asemenea, să fie permisă de la locul de import către aceste destinații și, prin urmare, ar trebui adoptate dispoziții cu privire la statutul persoanei autorizate să expedieze, dar nu să dețină, produsele de la locul de import în cauză.

▼B

(19) Pentru a se garanta plata accizelor în caz de nedescărcare a deplasării produselor accizabile, statele membre ar trebui să solicite o garanție, care ar trebui depusă de către antrepozitarul autorizat de expediție sau de expeditorul înregistrat sau, cu acordul statului membru de expediție, de către o altă persoană implicată în deplasarea în cauză, în condițiile stabilite de statele membre.

(20) Pentru a se garanta perceperea taxelor la nivelurile stabilite de statele membre, este necesar ca autoritățile competente să aibă posibilitatea de a urmări deplasarea produselor accizabile și, prin urmare, trebuie să se adopte dispoziții cu privire la un sistem de monitorizare a acestor produse.

(21) În acest sens, ar trebui să se utilizeze sistemul informatizat instituit prin Decizia nr. 1152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor ([1]). Spre deosebire de un sistem care utilizează documente pe suport de hârtie, utilizarea acestui sistem informatizat accelerează formalitățile necesare și facilitează monitorizarea circulației produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(22) Este necesar să se stabilească procedura prin care comercianții aduc la cunoștința autorităților fiscale ale statelor membre loturile de produse accizabile expediate sau primite. Trebuie să se țină seama în mod corespunzător de situația anumitor destinatari care nu sunt conectați la sistemul informatizat, dar care ar putea primi produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize.

(23) Pentru a garanta buna funcționare a normelor privind deplasarea în regim suspensiv de accize, este necesar să se clarifice condițiile de începere și de încheiere a deplasării, precum și descărcarea de responsabilitate.

(24) Este necesar să se determine procedurile care trebuie utilizate în caz de indisponibilitate a sistemului informatizat.

(25) Statelor membre trebuie să li se permită să prevadă o procedură specială pentru deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe teritoriul propriu sau să încheie acorduri bilaterale cu alte state membre, pentru simplificare.

(26) Ar trebui să se clarifice, fără a modifica structura generală, normele de impunere și normele procedurale cu privire la deplasarea produselor pentru care accizele au fost deja plătite într-un stat membru.

(27) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane private pentru uz propriu și sunt transportate de acestea într-un alt stat membru, accizele ar trebui achitate în statul membru în care se achiziționează produsele, conform principiului care reglementează piața internă.

([1]) JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

▼B

(28) În cazurile în care, după eliberarea pentru consum într-un stat membru, produsele accizabile sunt deținute în scopuri comerciale în alt stat membru, este necesar să se stabilească faptul că accizele sunt datorate în al doilea stat membru. În acest sens, este necesară în special definirea conceptului de „scopuri comerciale”.

(29) În cazul în care produsele accizabile sunt achiziționate de persoane care nu acționează în calitate de antrepozitari autorizați sau destinatari înregistrați și nu exercită o activitate economică independentă și sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia, accizele ar trebui achitate în statul membru de destinație, fiind necesară stabilirea unei proceduri care să fie urmată de vânzător.

(30) Pentru evitarea conflictelor de interese între statele membre și dubla impunere în cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează pe teritoriul Comunității, este necesar să se stabilească dispoziții pentru situațiile în care, după eliberarea pentru consum, produsele accizabile fac obiectul unor nereguli.

(31) Statele membre ar trebui să poată dispune ca produsele eliberate pentru consum să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare. Utilizarea acestor marcaje nu ar trebui însă să obstrucționeze în nici un fel schimburile comerciale intracomunitare.

Deoarece utilizarea acestor marcaje nu trebuie să genereze o dublă impunere, ar trebui să se clarifice faptul că orice sumă plătită sau depusă ca garanție pentru obținerea unor astfel de marcaje urmează să fie restituită, remisă sau eliberată de către statul membru care a emis marcajele, în cazul în care accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.

Cu toate acestea, pentru a evita abuzurile, statele membre care au emis marcajele ar trebui să aibă posibilitatea de a condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea de prezentarea dovezii că acestea au fost retrase sau distruse.

(32) Aplicarea cerințelor normale privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile ar putea genera costuri administrative disproporționate pentru micii producători de vin. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată scuti acești producători de obligația îndeplinirii anumitor cerințe.

(33) Ar trebui să se țină seama de faptul că, în ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor, până în prezent nu s-a găsit nici o abordare comună satisfăcătoare.

(34) În ceea ce privește produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podurilor transfrontaliere între statele membre, statelor membre respective ar trebui să li se permită să adopte măsuri care derogă de la normele și procedurile obișnuite care se aplică produselor accizabile care circulă dintr-un stat membru în altul, pentru a reduce sarcina administrativă.

▼B

(35) Măsurile de punere în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ([1]).

(36) Pentru a prevedea o perioadă de adaptare la sistemul informatizat de monitorizare a circulației produselor accizabile în regim suspensiv de accize, statele membre ar trebui să poată beneficia de o perioadă de tranziție pe durata căreia aceste deplasări pot fi desfășurate în continuare sub rezerva îndeplinirii formalităților stabilite prin Directiva 92/12/CEE.

(37) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea unor proceduri comune cu privire la anumite aspecte legate de accize, nu poate fi realizat suficient de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate să fie realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este stabilit la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezenta directivă stabilește un regim general pentru accizele percepute, direct sau indirect, consumului următoarelor produse (denumite în continuare „produse accizabile”):

(a) produsele energetice și electricitatea reglementate de Directiva 2003/96/CE;

(b) alcoolul și băuturile alcoolice reglementate de Directivele 92/83/CEE și 92/84/CEE;

(c) tutunul prelucrat reglementat de Directivele 95/59/CE, 92/79/CEE și 92/80/CEE.

(2) Statele membre pot aplica produselor accizabile taxe indirecte suplimentare, în anumite scopuri, cu condiția ca taxele în cauză să fie conforme cu normele comunitare de impunere aplicabile accizelor sau taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește calcularea bazei de impozitare, calcularea taxei, exigibilitatea și monitorizarea taxei, aceste norme neincluzând dispozițiile referitoare la scutiri.

(3) Statele membre pot percepe taxe asupra:

(a) altor produse decât produsele accizabile;

(b) prestărilor de servicii, inclusiv cele legate de produsele accizabile, care nu pot fi caracterizate ca impozite pe cifra de afaceri.

Cu toate acestea, perceperea unor asemenea taxe nu poate genera, în cadrul schimburilor comerciale dintre statele membre, formalități legate de trecerea frontierei.

([1]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼B

Articolul 2

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

(a) producerii acestora, inclusiv, acolo unde este cazul, la momentul extracției acestora, pe teritoriul Comunității;

(b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

Articolul 3

(1) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la intrarea produselor pe teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* intrării pe teritoriul Comunității a produselor accizabile care provin din unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).

(2) Formalitățile stabilite prin dispozițiile vamale comunitare cu privire la ieșirea produselor dinspre teritoriul vamal al Comunității se aplică *mutatis mutandis* ieșirii produselor accizabile de pe teritoriul Comunității care au ca destinație unul dintre teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2).

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Finlanda este autorizată, pentru deplasările de produse accizabile între teritoriul său, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 2, și teritoriile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c), să aplice aceleași proceduri ca cele aplicate unor asemenea deplasări pe teritoriul său, astfel cum se prevede la articolul 4 punctul 2.

(4) Capitolele III și IV nu se aplică produselor accizabile care fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv.

Articolul 4

În sensul prezentei directive și al dispozițiilor sale de punere în aplicare, se aplică următoarele definiții:

1. „antrepozitar autorizat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente dintr-un stat membru să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în cadrul activității sale, în regim suspensiv de accize în cadrul unui antrepozit fiscal;

2. „stat membru” și „teritoriul unui stat membru” înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității căruia i se aplică tratatul, în conformitate cu articolul 299 din tratat, cu excepția teritoriilor terțe;

3. „Comunitate” și „teritoriul Comunității” înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite la punctul 2;

4. „teritorii terțe” înseamnă teritoriile menționate la articolul 5 alineatele (2) și (3);

5. „țară terță” înseamnă orice stat sau teritoriu căruia nu i se aplică tratatul;

▼B

6. „procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv” înseamnă oricare dintre procedurile speciale prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 cu privire la supravegherea vamală, ale căror obiect îl constituie mărfurile necomunitare în momentul intrării pe teritoriul vamal al Comunității, depozitarea temporară, zonele libere sau antrepozitele libere, precum și oricare dintre procedurile menționate la articolul 84 alineatul (1) litera (a) din regulamentul în cauză;

7. „regim suspensiv de accize” înseamnă un regim fiscal aplicat producerii, transformării, deținerii sau deplasării de produse accizabile care nu fac obiectul unei proceduri sau al unui regim vamal suspensiv, accizele fiind suspendate;

8. „import de produse accizabile” înseamnă intrarea pe teritoriul Comunității de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Comunității, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamal(ă) suspensiv(ă), precum și ieșirea lor dintr-un regim sau o procedură vamal(ă) suspensiv(ă);

9. „destinatar înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru de destinație, în condițiile stabilite de autoritățile în cauză și în cadrul activității sale, să primească produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru;

10. „expeditor înregistrat” înseamnă o persoană fizică sau juridică autorizată de autoritățile competente din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale și în condițiile stabilite de autoritățile în cauză, exclusiv să expedieze produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize în urma punerii în liberă circulație a acestora, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

11. „antrepozit fiscal” înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, transformate, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat în cadrul activității sale, sub rezerva anumitor condiții stabilite de autoritățile competente din statul membru în care se află antrepozitul fiscal.

Articolul 5

(1) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 se aplică teritoriului Comunității.

(2) Prezenta directivă și directivele menționate la articolul 1 nu se aplică următoarelor teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității:

(a) Insulele Canare;

(b) departamentele franceze de peste mări;

(c) Insulele Åland;

(d) Insulele Anglo-Normande (Channel Islands).

▼B

(3) Prezenta directivă şi directivele menţionate la articolul 1 nu se aplică teritoriilor care intră sub incidenţa articolului 299 alineatul (4) din tratat şi nici următoarelor teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii:

(a) Insula Helgoland;

(b) teritoriul Büsingen;

(c) Ceuta;

(d) Melilla;

(e) Livigno;

(f) Campione d'Italia;

(g) apele italiene ale lacului Lugano.

(4) Prin intermediul unei declaraţii, Spania poate notifica aplicabilitatea prezentei directive şi a directivelor menţionate la articolul 1 asupra Insulelor Canare – sub rezerva unor măsuri de adaptare la situaţia lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce priveşte toate sau unele dintre produsele accizabile menţionate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declaraţii.

(5) Prin intermediul unei declaraţii, Franţa poate notifica aplicabilitatea prezentei directive şi a directivelor menţionate la articolul 1 asupra departamentelor franceze de peste mări – sub rezerva măsurilor de adaptare la situaţia lor de teritorii ultraperiferice – în ceea ce priveşte toate sau unele dintre produsele accizabile menţionate la articolul 1, cu începere din prima zi a celei de-a doua luni de la depunerea unei asemenea declaraţii.

(6) Dispoziţiile prezentei directive nu împiedică Grecia să menţină statutul special acordat Muntelui Athos, astfel cum este garantat prin articolul 105 din Constituţia Greciei.

Articolul 6

(1) Având în vedere convenţiile şi tratatele încheiate cu Franţa, Italia, Cipru şi, respectiv, Regatul Unit, Principatul Monaco, San Marino şi zonele Akrotiri şi Dhekelia şi Insula Man aflate sub suveranitatea Regatului Unit nu sunt considerate ţări terţe în sensul prezentei directive.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta ca deplasările de produse accizabile dinspre sau către:

(a) Principatul Monaco sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Franţa;

(b) San Marino sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Italia;

(c) zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Cipru;

(d) Insula Man sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Regatul Unit.

▼B

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că deplasările de produse accizabile dinspre sau către Jungholz și Mittleberg (Kleines Walsertal) sunt tratate ca deplasări dinspre sau către Germania.

CAPITOLUL II

EXIGIBILITATE, RESTITUIRE, SCUTIRE DE ACCIZE

SECȚIUNEA 1

Momentul și locul exigibilității

Articolul 7

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum.

(2) În sensul prezentei directive, „eliberare pentru consum” are unul dintre următoarele înțelesuri:

(a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv neregulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

(b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize în cazul în care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile aplicabile din dreptul comunitar și din legislația națională;

(c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

(d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize.

(3) Momentul eliberării pentru consum este:

(a) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (ii), momentul primirii produselor accizabile de către destinatarul înregistrat;

(b) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iv), momentul primirii produselor accizabile de către destinatar;

(c) în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (2), momentul primirii produselor accizabile la locul de livrare directă.

(4) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, inclusiv dintr-o cauză ce ține de natura produselor sau ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru, nu sunt considerate ca eliberare pentru consum.

În sensul prezentei directive, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile.

▼B

Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.

(5) Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (4).

Articolul 8

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

(a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (a):

(i) antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize sau în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

(ii) în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la articolul 10 alineatele (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentar al acestei ieșiri;

(b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

(c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

(d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) litera (d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului sau, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importarea acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Articolul 9

Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în statul membru în care are loc eliberarea pentru consum.

▼B

Accizele se percep și se colectează și, dacă este cazul, se restituie sau se remit în conformitate cu procedurile stabilite de fiecare stat membru. Statele membre aplică aceleași proceduri pentru produsele naționale și pentru produsele provenind din alte state membre.

Articolul 10

(1) Atunci când s-a produs o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a), eliberarea pentru consum are loc în statul membru în care s-a produs neregula.

(2) În cazul în care, pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, a fost depistată o neregulă care a dus la eliberarea pentru consum a acestora în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) litera (a) și nu este posibil să se determine unde s-a produs neregula, se consideră că aceasta s-a produs în statul membru și la momentul în care aceasta a fost depistată.

(3) În situațiile menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile competente din statul membru în care produsele au fost eliberate pentru consum sau în care se consideră că au fost eliberate pentru consum informează autoritățile competente din statul membru de expediție.

(4) În cazul în care produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize nu au ajuns la destinație și pe parcursul deplasării nu a fost constatată nicio neregulă care să ducă la eliberarea pentru consum a acestor produse, în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a), se consideră că neregula s-a produs în statul membru de expediție și în momentul expedierii produselor accizabile, cu excepția cazului în care, în termen de patru luni de la începerea deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se furnizează dovada încheierii acesteia sau a locului în care a fost comisă neregula, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru de expediție, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

În cazul în care persoana care a constituit garanția prevăzută la articolul 18 nu a avut sau nu a putut să aibă cunoștință de faptul că produsele nu au ajuns la destinație, acesteia i se acordă un termen de o lună de la comunicarea acestei informații de către autoritățile competente din statul membru de expediție pentru a îi permite să aducă dovada încheierii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), sau a locului comiterii neregulii.

(5) Cu toate acestea, în cazurile menționate la alineatele (2) și (4), dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data începerii deplasării, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1), se aplică dispozițiile alineatului (1).

În aceste situații, autoritățile competente din statul membru în care s-a comis neregula informează în acest sens autoritățile competente din statul membru în care au fost percepute accizele, care restituie sau remit accizele în momentul furnizării probei perceperii accizelor în celălalt stat membru.

(6) În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferită de aceea prevăzută la articolul 7 alineatul (4), din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat conform articolului 20 alineatul (2).

▼B

SECȚIUNEA 2

Restituirea și remiterea

Articolul 11

Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 33 alineatul (6), la articolul 36 alineatul (5) și la articolul 38 alineatul (3), precum și a cazurilor prevăzute de directivele menționate la articolul 1, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei respective, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statele membre în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz.

O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la articolul 12 sau în una dintre directivele menționate la articolul 1.

SECȚIUNEA 3

Scutiri

Articolul 12

(1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

(a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

(b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din statul membru gazdă și de către membrii organizațiilor în cauză, în limitele și în conformitate cu condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

(c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât statul membru în care sunt exigibile accizele, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;

(d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora;

(e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis sau autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Scutirile sunt supuse condițiilor și limitelor stabilite de statul membru gazdă. Statele membre pot acorda scutirea printr-o restituire de accize.

▼B

Articolul 13

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 21 alineatul (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize către un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1) sunt însoțite de un certificat de scutire.

(2) În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia stabilește modelul și conținutul certificatului de scutire.

(3) Procedura prevăzută la articolele 21-27 nu se aplică deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

Cu toate acestea, statele membre pot decide ca procedura prevăzută la articolele 21-27 să fie utilizată pentru aceste deplasări care au loc exclusiv pe teritoriul lor sau, în baza unui acord cu statele membre în cauză, între teritoriile acestora.

Articolul 14

(1) Statele membre pot scuti de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor care se deplasează pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(2) Produsele furnizate la bordul unei aeronave sau al unei nave pe parcursul călătoriei pe cale aeriană sau maritimă către un teritoriu terț sau către o țară terță fac obiectul aceluiași tratament ca produsele furnizate de magazinele duty-free.

(3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru garantarea faptului că scutirile menționate la alineatele (1) și (2) se aplică în așa fel încât să se prevină orice posibilitate de fraudă, evaziune sau abuz.

(4) Statele membre care, la 1 iulie 2008, dispun de magazine duty-free situate în afara incintei unui aeroport sau a unui port pot continua să scutească, până la 1 ianuarie 2017, de la plata accizelor produsele accizabile furnizate de magazinele duty-free, transportate în bagajul personal al călătorilor către un teritoriu terț sau către o țară terță.

(5) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:

(a) „magazin duty-free” înseamnă orice unitate situată într-un aeroport sau port care îndeplinește condițiile stabilite de autoritățile competente ale statelor membre, în special în temeiul alineatului (3);

(b) „călător către un teritoriu terț sau către o țară terță” înseamnă orice călător care deține un document de transport pentru călătorie pe cale aeriană sau maritimă, în care se menționează că destinația finală este un aeroport sau port situat pe un teritoriu terț sau o țară terță.

▼B

CAPITOLUL III

PRODUCERE, TRANSFORMARE ȘI DEȚINERE

Articolul 15

(1) Fiecare stat membru își stabilește propriile norme privind producerea, transformarea și deținerea de produse accizabile, sub rezerva prezentei directive.

(2) Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, au loc într-un antrepozit fiscal.

Articolul 16

(1) Deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal de un antrepozitar autorizat sunt supuse autorizării de către autoritățile competente din statul membru în care este situat antrepozitul fiscal.

Autorizația este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz.

(2) Un antrepozitar autorizat are obligația:

(a) să furnizeze, dacă este necesar, o garanție pentru acoperirea riscului inerent producerii, transformării și deținerii de produse accizabile;

(b) să respecte cerințele stabilite de statul membru pe teritoriul căruia este situat antrepozitul fiscal;

(c) să țină, pentru fiecare antrepozit fiscal în parte, evidențe privind stocurile și deplasările de produse accizabile;

(d) să introducă în antrepozitul său fiscal și să se înscrie în registrul său contabil, după încheierea deplasării, toate produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, cu excepția cazului în care se aplică articolul 17 alineatul (2);

(e) să accepte toate acțiunile de monitorizare și controalele vizând stocurile.

Condițiile pentru garanția menționată la litera (a) sunt stabilite de autoritățile competente din statul membru în care este autorizat antrepozitul fiscal.

CAPITOLUL IV

DEPLASAREA PRODUSELOR ACCIZABILE ÎN REGIM SUSPENSIV DE ACCIZE

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Articolul 17

(1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

▼B

(a) de la un antrepozit fiscal la:

(i) un alt antrepozit fiscal;

(ii) un destinatar înregistrat;

(iii) un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul articolului 25 alineatul (1);

(iv) un destinatar în sensul articolului 12 alineatul (1), în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

(b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile menționate la litera (a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat.

În sensul prezentului articol, „locul de import” înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) punctele (i) și (ii) și de la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol și cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 19 alineatul (3), statul membru de destinație poate, în condiții stabilite de el însuși, să permită deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul său, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din statul membru de destinație sau de destinatarul înregistrat.

Respectivul antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat are responsabilitatea de a depune raportul de primire menționat la articolul 24 alineatul (1).

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, deplasărilor de produse accizabile cu taxe zero care nu au fost eliberate pentru consum.

Articolul 18

(1) În condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de expediție, acestea impun ca riscurile inerente deplasării în regim suspensiv de accize să fie acoperite printr-o garanție, depusă de antrepozitarul autorizat de expediție sau de expeditorul înregistrat.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritățile competente din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acestea, pot permite ca garanția prevăzută la alineatul (1) să fie depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două sau mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele menționate la alineatul (1).

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității. Statele membre stabilesc modalitățile depunerii acesteia.

(4) Statul membru de expediție poate deroga de la obligația de depunere a garanției pentru următoarele deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize:

(a) deplasări care se desfășoară integral pe propriul teritoriu;

(b) în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord, deplasările de produse energetice pe teritoriul Comunității pe cale maritimă sau prin conducte fixe.

▼B

Articolul 19

(1) Un destinatar înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(2) Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

(a) înaintea expedierii produselor accizabile, garantează plata accizelor în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru de destinație;

(b) la încheierea deplasării, înscrie în evidența sa produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

(c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

(3) În cazul unui destinatar înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, autorizația prevăzută la articolul 4 punctul 9 se limitează la o anumită cantitate de produse accizabile, la un singur expeditor și la o anumită perioadă de timp. Statele membre pot limita autorizația la o singură deplasare.

Articolul 20

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu articolul 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

(2) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se încheie, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv) și la articolul 17 alineatul (1) litera (b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile și, în cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

SECȚIUNEA 2

Procedura care trebuie urmată la deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Articolul 21

(1) O deplasare de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este însoțită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alineatele (2) și (3).

▼B

(2) În sensul alineatului (1) din prezentul articol, expeditorul depune un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente din statul membru de expediție, prin intermediul sistemului informatizat menționat la articolul 1 din Decizia nr. 1152/2003/CE (denumit în continuare „sistemul informatizat”).

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic.

În cazul în care datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere.

În cazul în care datele sunt corecte, autoritățile competente din statul membru de expediție îi atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează fără întârziere documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru de destinație, care îl transmit destinatarului, în cazul în care destinatarul este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat.

Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din statul membru de expediție, autoritățile competente din statul membru în cauză înaintează direct acestuia documentul administrativ electronic.

(5) În cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează documentul administrativ electronic autorităților competente din statul membru în care este depusă declarația de export în temeiul articolului 161 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 (denumit în continuare „statul membru de export”), dacă statul membru în cauză este altul decât statul membru de expediție.

(6) Expeditorul furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar. Acest document trebuie să poată fi prezentat autorităților competente oricând este solicitat, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(7) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atâta timp cât deplasarea nu a început încă în sensul articolului 20 alineatul (1).

(8) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile menționate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iii) sau, dacă este cazul, la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 22

(1) În cazul deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul depune proiectul de document administrativ electronic prevăzut la articolul 21 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de expediție pot autoriza expeditorul să omită includerea în documentul în cauză a datelor privind destinatarul.

▼B

(2) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute şi cel târziu în momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele autorităţilor competente din statul membru de expediţie, utilizând procedura menţionată la articolul 21 alineatul (8).

Articolul 23

Autorităţile competente din statul membru de expediţie pot permite, în condiţiile stabilite de statul membru în cauză, ca expeditorul să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiţia:

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;

2. divizările să se desfăşoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;

3. autorităţile competente din acest stat membru să fie informate cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Statele membre informează Comisia dacă permit divizarea deplasărilor pe teritoriul lor şi în ce condiţii. Comisia transmite aceste informaţii celorlalte state membre.

Articolul 24

(1) La primirea de produse accizabile în oricare dintre destinaţiile menţionate la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) sau (iv) sau la articolul 17 alineatul (2), destinatarul depune fără întârziere şi în termen de cinci zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepţia cazurilor justificate corespunzător în faţa autorităţilor competente, un raport privind primirea acestora (denumit în continuare „raport de primire”), prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Autorităţile competente din statul membru de destinaţie stabilesc modalităţile de trimitere a raportului de primire a produselor de către destinatarii menţionaţi la articolul 12 alineatul (1).

(3) Autorităţile competente din statul membru de destinaţie efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire.

În cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere.

În cazul în care datele sunt corecte, autorităţile competente din statul membru de destinaţie îi confirmă destinatarului înregistrarea raportului de primire şi îl transmit autorităţilor competente din statul membru de expediţie.

(4) Autorităţile competente din statul membru de expediţie înaintează raportul de primire expeditorului. În cazul în care locul de expediţie şi cel de destinaţie se află în acelaşi stat membru, autorităţile competente din statul membru în cauză înaintează direct expeditorului raportul de primire.

▼B

Articolul 25

(1) În situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) și, după caz, la articolul 17 alineatul (1) litera (b) din prezenta directivă, autoritățile competente din statul membru de export întocmesc un raport de export, pe baza vizei eliberate de biroul vamal de ieșire, menționată la articolului 793 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a dispozițiilor de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ([1]), sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din prezenta directivă, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(2) Autoritățile competente din statul membru de export efectuează o verificare electronică a integralității datelor prevăzute în viza menționată la alineatul (1). După verificarea acestor date și în cazul în care statul membru de expediție este diferit de statul membru de export, autoritățile competente din statul membru de export transmit raportul de export autorităților competente din statele membre de expediție.

(3) Autoritățile competente din statul membru de expediție înaintează raportul de export expeditorului.

Articolul 26

(1) Prin derogare de la prevederile articolului 21 alineatul (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul poate începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

(a) produsele să fie însoțite de un document pe suport de hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic menționat la articolul 21 alineatul (2);

(b) să informeze autoritățile competente din statul membru de expediție înainte de începerea deplasării.

Statul membru de expediție poate solicita, de asemenea, o copie a documentului menționat la litera (a), verificarea datelor conținute de copia respectivă și, dacă indisponibilitatea este imputabilă expeditorului, informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități înainte de începerea deplasării.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu articolul 21 alineatul (2).

De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), acest document înlocuiește documentul pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol. La articolul 21 alineatele (4) și (5) și articolele 24 și 25 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a).

([1]) JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

▼B

(4) O copie a documentului pe suport de hârtie menționat la alineatul (1) litera (a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(5) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în statul membru de expediție, expeditorul comunică informațiile menționate la articolul 21 alineatul (8) sau la articolul 23 prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente din statul membru de expediție înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Alineatele (2)-(4) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 27

(1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de destinație, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), destinatarul prezintă autorităților competente din statul membru de destinație cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport de hârtie care conține același date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării.

Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritățile competente din statul membru de destinație trimit o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf autorităților competente din statul membru de expediție, care îl transmit expeditorului sau îl pun la dispoziția acestuia.

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de destinație sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1). Articolul 24 alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) În cazul în care, în situațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile fie deoarece sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie deoarece, în situația menționată la articolul 26 alineatul (1), nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din statul membru de expediție un document pe suport de hârtie care conține același date ca raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate.

Autoritățile competente din statul membru de expediție transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport de hârtie menționat la primul paragraf.

▼B

De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la articolul 26 alineatul (2) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1). Articolul 25 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 28

(1) Fără a aduce atingere articolului 27, raportul de primire prevăzut la articolul 24 alineatul (1) sau raportul de export prevăzut la articolul 25 alineatul (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele menționate la articolul 27, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctele (i), (ii) și (iv), la articolul 17 alineatul (1) litera (b) și la articolul 17 alineatul (2), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul menționat la articolul 17 alineatul (1) litera (a) punctul (iii), printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

În sensul primului paragraf, un document înaintat de destinatar și care conține aceleași date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Articolul 29

(1) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri privind stabilirea:

(a) structurii și a conținutului mesajelor care trebuie schimbate în temeiul articolelor 21-25 de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize;

(b) normelor și a procedurilor privind schimbul de mesaje menționat la litera (a);

(c) structurii documentelor pe suport de hârtie menționate la articolele 26 și 27.

(2) Fiecare stat membru stabilește situațiile în care sistemul informatizat poate fi considerat indisponibil, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații, în sensul articolelor 26 și 27 și în conformitate cu acestea.

▼B

SECȚIUNEA 3

Proceduri simplificate

Articolul 30

Statele membre pot stabili proceduri simplificate în ceea ce privește deplasările produselor accizabile în regim suspensiv de accize care se desfășoară integral pe propriul teritoriu, inclusiv posibilitatea de a elimina obligația privind monitorizarea electronică a unor astfel de deplasări.

Articolul 31

Prin acord și în condițiile stabilite de toate statele membre interesate, pot fi stabilite proceduri simplificate pentru deplasările frecvente și regulate de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au loc între teritoriile a două sau mai multe state membre.

Această dispoziție include deplasările prin conducte fixe.

CAPITOLUL V

DEPLASAREA ȘI IMPOZITAREA PRODUSELOR ACCIZABILE DUPĂ ELIBERAREA PENTRU CONSUM

SECȚIUNEA 1

Achiziții realizate de persoane private

Articolul 32

(1) Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană privată pentru uz propriu și transportate personal de aceasta dintr-un stat membru în altul sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.

(2) Pentru a stabili dacă produsele accizabile menționate la alineatul (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane private, statele membre iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

(a) statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;

(b) locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;

(c) orice document referitor la produsele accizabile;

(d) natura produselor accizabile;

(e) cantitatea de produse accizabile.

(3) În scopul aplicării alineatului (2) litera (e), statele membre pot stabili niveluri orientative, exclusiv ca element doveditor. Aceste niveluri orientative nu pot fi mai mici decât:

(a) pentru produse din tutun:

— țigarete: 800 de bucăți;

▼B

— ţigări (ţigări de foi cu o greutate maximă de 3 g pe bucată): 400 de bucăţi;

— ţigări de foi: 200 de bucăţi;

— tutun de fumat: 1,0 kg;

(b) pentru băuturi alcoolice:

— băuturi spirtoase: 10 litri;

— produse intermediare: 20 de litri;

— vinuri: 90 de litri (din care maximum 60 de litri de vinuri spumoase);

— bere: 110 de litri.

(4) Statele membre pot prevedea, de asemenea, că accizele sunt exigibile în statul membru în care are loc consumul pentru achiziţionarea de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană privată sau în numele acesteia.

În sensul prezentului alineat, „mijloace de transport atipice” înseamnă transportul de combustibili în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili şi transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesionişti.

SECŢIUNEA 2

Deţinerea în alt stat membru

Articolul 33

(1) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 36 alineatul (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deţinute în scopuri comerciale în alt stat membru pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acestuia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în acest alt stat membru.

În sensul prezentului articol, „deţinere în scopuri comerciale” înseamnă deţinerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană privată sau de către o persoană privată în alte scopuri decât pentru uz propriu şi transportarea de către aceasta, în conformitate cu articolul 32.

(2) Condiţiile de exigibilitate şi nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în acest alt stat membru.

(3) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile menţionate la alineatul (1), persoana care efectuează livrarea sau deţine produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în cel de al doilea stat membru.

(4) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 38, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunităţii, în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deţinute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în statul membru de destinaţie, cu condiţia ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităţilor prevăzute la articolul 34.

▼B

(5) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între două state membre, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre statele membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(6) Accizele sunt restituite sau remise, la cerere, în statul membru în care a avut loc eliberarea pentru consum în cazul în care autoritățile competente din celălalt stat membru constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în statul membru în cauză.

Articolul 34

(1) În situațiile menționate la articolul 33 alineatul (1), produsele accizabile circulă între teritoriile diverselor state membre împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul menționat la articolul 21 alineatul (1).

În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 alineatul (2), Comisia adoptă măsuri care stabilesc structura și conținutul documentului de însoțire.

(2) Persoanele menționate la articolul 33 alineatul (3) se conformează următoarelor cerințe:

(a) înainte de expedierea produselor, depun o declarație la autoritățile competente din statul membru de destinație și garantează plata accizelor;

(b) plătesc accizele în statul membru de destinație în conformitate cu procedura stabilită de statul membru în cauză;

(c) acceptă orice control care permite autorităților competente din statul membru de destinație să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Statul membru de destinație poate, în situații și condiții pe care le stabilește, să simplifice sau să acorde o derogare de la cerințele menționate la litera (a). În acest caz, statul în cauză informează Comisia, care la rândul ei informează celelalte state membre.

Articolul 35

(1) În cazul în care produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deplasate către o destinație din acel stat membru prin traversarea teritoriului altui stat membru, se aplică următoarele cerințe:

(a) deplasarea se face pe baza documentului de însoțire menționat la articolul 34 alineatul (1) și utilizând un itinerariu corespunzător;

(b) înainte de expedierea produselor, expeditorul depune o declarație la autoritățile competente din locul de expediție;

(c) destinatarul atestă faptul că a primit produsele în conformitate cu cerințele stabilite de autoritățile competente din locul de destinație;

(d) expeditorul și destinatarul acceptă orice control care permite respectivelor autorități competente să se asigure că produsele au fost efectiv primite.

▼B

(2) În cazul în care produsele accizabile se deplasează în mod frecvent și regulat în condițiile prevăzute la alineatul (1), statele membre în cauză pot, de comun acord, în condițiile stabilite de acestea, să simplifice cerințele menționate la alineatul (1).

SECȚIUNEA 3

Vânzarea la distanță

Articolul 36

(1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, achiziționate de către o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilit în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și expediate sau transportate către alt stat membru, direct sau indirect, de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinație.

În sensul prezentului articol, „stat membru de destinație” înseamnă statul membru de sosire a expedierii sau a transportului.

(2) În cazul menționat la alineatul (1), accizele devin exigibile în statul membru de destinație în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile.

Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită de statul membru de destinație.

(3) Persoana plătitoare de accize în statul membru de destinație este vânzătorul.

Cu toate acestea, statul membru de destinație poate prevedea faptul că plătitorul de accize este un reprezentant fiscal, stabilit în statul membru de destinație și autorizat de autoritățile competente din statul respectiv, sau, în cazul în care vânzătorul nu a respectat dispozițiile alineatului (4) litera (a), destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal îndeplinește următoarele cerințe:

(a) înainte de expedierea produselor accizabile, se înregistrează și garantează plata accizelor la un birou competent desemnat în mod expres de statul membru de destinație și în condițiile stabilite de statul respectiv;

(b) plătește accizele la biroul menționat la litera (a), după sosirea produselor accizabile;

(c) ține evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

Statele membre interesate pot, în condiții stabilite de comun acord, să simplifice cerințele pe baza unor acorduri bilaterale.

▼B

(5) În cazul menționat la alineatul (1), accizele percepute în primul stat membru se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul sau reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alineatul (4).

(6) Statele membre pot stabili norme specifice pentru aplicarea alineatelor (1)-(5) în cazul produselor accizabile care fac obiectul unor reglementări naționale speciale de distribuție.

SECȚIUNEA 4

Distrugeri și pierderi

Articolul 37

(1) În situațiile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) și la articolul 36 alineatul (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză este dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală sau pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc.

Garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a) este eliberată.

(2) Fiecare stat membru stabilește propriile norme și condiții pe baza cărora se determină pierderile menționate la alineatul (1).

SECȚIUNEA 5

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

Articolul 38

(1) Atunci când s-a comis o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum, acestea sunt supuse accizelor, iar accizele sunt exigibile în statul membru în care s-a comis neregula.

(2) Atunci când s-a constatat o neregulă în cursul unei deplasări a produselor accizabile, în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) sau cu articolul 36 alineatul (1), în alt stat membru decât cel în care produsele au fost eliberate pentru consum și nu este posibil să se determine locul în care s-a comis neregula, se consideră că aceasta s-a comis în statul membru în care a fost constatată, iar accizele sunt exigibile în acest stat membru.

▼B

Cu toate acestea, dacă statul membru în care s-a comis efectiv neregula este identificat în termen de trei ani de la data achiziționării produselor accizabile, se aplică dispozițiile alineatului (1).

(3) Accizele sunt datorate de persoana care a garantat plata acestora în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (a) sau cu articolul 36 alineatul (4) litera (a) și de orice persoană care a participat la neregulă.

Autoritățile competente din statul membru în care produsele accizabile au fost eliberate pentru consum restituie sau remit, la cerere, accizele după perceperea acestora în statul membru în care a fost comisă sau constatată neregula. Autoritățile competente din statul membru de destinație eliberează garanția depusă în temeiul articolului 34 alineatul (2) litera (a) sau în temeiul articolului 36 alineatul (4) litera (a).

(4) În sensul prezentului articol, „neregulă” înseamnă o situație apărută în cursul unei deplasări a produselor accizabile în temeiul articolului 33 alineatul (1) sau al articolului 36 alineatul (1), care nu face obiectul articolului 37, din cauza căreia o deplasare sau un segment dintr-o deplasare a unor produse accizabile nu s-a încheiat în mod corespunzător.

CAPITOLUL VI

DIVERSE

SECȚIUNEA 1

Marcarea

Articolul 39

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7 alineatul (1), statele membre pot impune ca produsele accizabile să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare utilizate în scopuri fiscale în momentul eliberării pentru consum pe propriul teritoriu sau, în cazurile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) primul paragraf și la articolul 36 alineatul (1), în momentul în care intră pe propriul teritoriu.

(2) Orice stat membru care impune utilizarea de marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare în sensul alineatului (1) este obligat să le pună la dispoziția antrepozitarilor autorizați din celelalte state membre. Cu toate acestea, fiecare stat membru poate impune ca marcajele fiscale să fie puse la dispoziția unui reprezentant fiscal autorizat de autoritățile competente din statul membru în cauză.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor adoptate în scopul aplicării adecvate a prezentului articol și în scopul prevenirii oricărei fraude, evaziuni sau abuz, statele membre se asigură că aceste marcaje nu creează obstacole în calea liberei circulații a produselor accizabile.

▼B

În momentul în care asemenea marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare sunt aplicate pe produsele accizabile, orice sumă plătită sau depusă ca garanție în vederea obținerii marcajelor în cauză, cu excepția cheltuielilor aferente emiterii, se restituie, se remite sau se eliberează de către statul membru care le-a emis, dacă accizele au devenit exigibile și au fost percepute în alt stat membru.

Cu toate acestea, statul membru care a emis marcajele respective poate condiționa restituirea, remiterea sau eliberarea a sumei plătite sau depuse ca garanție de prezentarea dovezii că acestea au fost eliminate sau distruse, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente.

(4) Marcajele fiscale sau marcajele naționale de identificare, astfel cum sunt prevăzute la alineatul (1), sunt valabile în statul membru emitent. Cu toate acestea, pot exista acorduri de recunoaștere reciprocă a acestor marcaje între statele membre.

SECȚIUNEA 2

Micii producători de vin

Articolul 40

(1) Statele membre pot scuti micii producători de vin de la obligațiile prevăzute în capitolele III și IV, precum și de la alte obligații privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile. În cazul în care micii producători în cauză realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol ([1]).

(2) În cazul în care micii producători de vin sunt scutiți de respectarea cerințelor în conformitate cu alineatul (1), destinatarul informează autoritățile competente din statul membru de destinație cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta.

(3) În sensul prezentului articol, „mici producători de vin” înseamnă persoane care produc în medie mai puțin de 1 000 hl de vin pe an.

SECȚIUNEA 3

Produse pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor

Articolul 41

Statele membre pot menține dispozițiile naționale referitoare la acest aspect până în momentul în care Consiliul adoptă dispoziții comunitare privind produsele pentru aprovizionarea navelor și a aeronavelor.

([1]) JO L 128, 10.5.2001, p. 32.

▼B

SECȚIUNEA 4

Regimuri speciale

Articolul 42

Statele membre care au încheiat un acord privind răspunderea pentru construirea sau întreținerea unui pod de trecere a frontierei pot adopta măsuri care derogă de la dispozițiile prezentei directive, pentru a simplifica procedura de percepere a accizelor la produsele accizabile utilizate pentru construcția și întreținerea podului respectiv.

În sensul măsurilor respective, podul și șantierele de construcții menționate în acord sunt considerate a se afla pe teritoriul statului membru care răspunde de construcția sau întreținerea podului în conformitate cu acordul.

Statele membre în cauză notifică măsurile respective Comisiei, care informează celelalte state membre.

CAPITOLUL VII

COMITETUL PENTRU ACCIZE

Articolul 43

(1) Comisia este asistată de un comitet denumit „Comitetul pentru accize”.

(2) Atunci când se face referire la prezentul alineat se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 44

Pe lângă sarcinile care îi revin în temeiul articolului 43, Comitetul pentru accize examinează subiectele propuse spre discuție de președintele său, fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru, cu privire la aplicarea dispozițiilor comunitare privind accizele.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 45

(1) Până la 1 aprilie 2013, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a sistemului informatizat și, în special, la obligațiile menționate la articolul 21 alineatul (6) și la procedurile aplicabile în cazul în care sistemul este indisponibil.

(2) Până la 1 aprilie 2015, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a acesteia.

(3) Rapoartele prevăzute la alineatele (1) și (2) se bazează, în special, pe informațiile furnizate de statele membre.

▼B

Articolul 46

(1) Până la 31 decembrie 2010, statele membre de expediție pot continua să autorizeze deplasările de produse accizabile în regim suspensiv de accize care au fost inițiate pe baza formalităților stabilite la articolul 15 alineatul (6) și la articolul 18 din Directiva 92/12/CEE.

Deplasările în cauză, precum și descărcarea aferentă fac obiectul dispozițiilor prevăzute la primul paragraf, precum și la articolul 15 alineatele (4) și (5) și la articolul 19 din Directiva 92/12/CEE. Articolul 15 alineatul (4) din directiva în cauză se aplică tuturor garanților desemnați în conformitate cu articolul 18 alineatele (1) și (2) din prezenta directivă.

Articolele 21-27 din prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.

(2) Deplasările de produse accizabile care au fost inițiate înainte de 1 aprilie 2010 sunt efectuate și încheiate în conformitate cu dispozițiile Directivei 92/12/CEE.

Prezenta directivă nu se aplică deplasărilor în cauză.

▼A1

(3) Fără a aduce atingere articolului 32, statele membre nemenționate la articolul 2 alineatul (2) paragrafele al treilea și al patrulea din Directiva 92/79/CEE pot aplica, de la 1 ianuarie 2014, privitor la țigaretele care pot fi aduse pe teritoriul lor fără a se plăti în continuare accizele, o limită cantitativă de cel puțin 300 de bucăți țigaretelor aduse dintr-un stat membru care aplică, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) paragrafele al treilea și al patrulea din directiva respectivă, accize inferioare celor care rezultă din articolul 2 alineatul (2) primul paragraf din directiva în cauză.

Statele membre menționate la articolul 2 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 92/79/CEE care percep accize de cel puțin 77 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, pot aplica, de la 1 ianuarie 2014, o limită cantitativă de cel puțin 300 de bucăți țigaretelor aduse pe teritoriul lor, fără a se plăti în continuare accizele, dintr-un stat membru care aplică o acciză inferioară, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf din directiva în cauză.

Statele membre care aplică o limită cantitativă în conformitate cu primul și cu al doilea paragraf de la prezentul alineat informează Comisia cu privire la aceasta. Aceste state membre pot întreprinde verificările necesare, cu condiția ca aceste verificări să nu afecteze buna funcționare a pieței interne.

▼B

Articolul 47

(1) Directiva 92/12/CEE se abrogă cu efect începând cu 1 aprilie 2010.

Cu toate acestea, aceasta se va aplica în continuare în limitele și în scopurile definite la articolul 46.

(2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

▼B

Articolul 48

(1) Statele membre adoptă și publică până la 1 ianuarie 2010 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive începând cu 1 aprilie 2010. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative, împreună cu un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Modalitățile de efectuare a acestei trimiteri se stabilesc de către statele membre.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 49

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 50

Prezenta directivă se adresează statelor membre.